U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Chebu,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 10 C 200/2016, o zaplacení částky 29 407 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **CoreTel, s.r.o. v likvidaci**, IČ 27970469, se sídlem v Brně, Vídeňská 645/55, zastoupené zmocněncem V. Š., a žalované **A. R.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 10 C 200/2016, o zaplacení částky 29 407 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 5. 8. 2016, č. j. 10 C 200/2016 - 9, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 3. 7. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Chebu ve věci vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 10 C 200/2016 a týkající se zaplacení částky 29 407 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně se žalovanou uzavřela dne 28. 10. 2012 *Smlouvu o zajištění služeb elektronických komunikací sítě GSM* (dále jen „*smlouva*“), na jejímž základě se zavázala poskytnout žalované službu elektronických komunikací sítě GSM provozovanou poskytovatelem Telefónica O2 Czech Republic, a.s. pro telefonní číslo X. Vzájemná práva a povinnosti

smluvních stran se měly řídit *smlouvou*, *Přílohou č. 1 – Technické specifikace*, *Přílohou č. 2 – Ceny a platební podmínky* a *Všeobecnými obchodními podmínkami* žalobkyně. Podle odst. 4. 2. *Všeobecných obchodních podmínek* se též žalovaná zavázala řádně uhradit vyúčtovanou cenu za poskytnuté služby.

Jelikož žalovaná nezaplatila za poskytované služby (faktury za období prosinec 2012 až září 2013), obrátila se žalobkyně na soud. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu podaným u Okresního soudu v Chebu se domáhala, aby okresní soud uložil žalované povinnost zaplatit částku 29 407 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Chebu usnesením ze dne 5. 8. 2016, čj. 10 C 200/2016-9, řízení o návrhu žalobkyně na zaplacení částky 29 407 Kč zastavil (výrok I), neboť s odkazem na § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), shledal, že nejsou splněny podmínky řízení a v souladu s § 104 odst. 1 o. s. ř. je nutné řízení o žalobě zastavit a věc postoupit správnímu orgánu. V odůvodnění uvedl, že v dané věci jde o poskytování služeb elektronických komunikací, přičemž k projednání a rozhodnutí takového sporu je příslušný Český telekomunikační úřad. Soud dále uzavřel, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a rozhodl, že žalobci bude po právní moci usnesení vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 177 Kč (výrok III). S ohledem na uvedené též vyslovil, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok IV).

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu čj. Konf 38/2009-12, Konf 54/2010-9 a Konf 10/2014-12, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka, neboť ze *smlouvy* vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb docházelo v síti společnosti O2 Czech Republic a.s. (dále jen „společnost O2“, dříve Telefónica O2 Czech Republic, a.s.) a žalobkyně vystupovala pouze jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovanou. Spor mezi žalobkyní a žalovanou tudíž podle navrhovatele není sporem o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací, nýbrž sporem vzniklým na základě soukromoprávního závazkového vztahu, k jehož rozhodnutí není věcně příslušný navrhovatel, ale civilní soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Chebu v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda žalobkyně v daném smluvním vztahu vystupuje jako osoba vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích, a tudíž zda je dána pravomoc navrhovatele rozhodnout ve věci, či zda má o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 29 407 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazených faktur za poskytnuté služby elektronických komunikací rozhodnout soud.

Navrhovatel je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009–12, nebo usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010–9; všechna citovaná usnesení zvláštního senátu jsou dostupná na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Musí se jednat o spor *„mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé“* (osobní podmínka) a *„o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“* (věcná podmínka).

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (*„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*).

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka, případně uživatele, veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát se nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Žalobkyně se v článku II. odst. 1 *smlouvy* zavázala žalované poskytnout službu elektronických komunikací sítě GSM provozovanou poskytovatelem společností O2. *Všeobecné obchodní podmínky* za poskytovatele označovaly společnost O2; dle odst. 3. 2. 1. služby elektronických komunikací sítě GSM byly poskytovány prostřednictvím společnosti O2. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně vystupovala jako osoba, která pouze umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací, sama však služby elektronických komunikací přímo aktivně neposkytuje, ale pouze jim prodává (přenechává k dalšímu využití) služby, k jejichž využívání je oprávněna na základě dříve uzavřené smlouvy se společností O2. Žalobkyně proto není osobou vykonávající komunikační činnost; tou je pouze společnost O2.

Taktéž žalovanou nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřela s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací (společností O2) smlouvu na poskytování těchto služeb. Zvláštní senát neshledal existenci právního vztahu mezi žalovanou a společností O2.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k dluhu*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti se službami, které poskytuje žalobkyně, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností O2 a žalovanou právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne

19. 3. 2013, čj. Konf 3/2013–12, ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 11/2015-14 nebo ze dne 8. 3. 2016, čj. Konf 13/2015-13)

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 5. 8. 2016, čj. 10 C 200/2016-9, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Chebu pokračovat v řízení o podaném návrhu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu